

свои те трудове по отдѣлны части, той гы печата въ отдѣлны брошуры (тетради) и тука сообщаваше на читатели те си свои те любимы мысли, кои то немаше возможность отдѣлно да гы обработка, за това и печаташе тѣзи малкы статіи (членъ, *ἄρθρον*) съсъ оригиналнѣ надпись — *набросано* (нафѣрляно).

Второ негово сочиненіе, едно отъ глубоко-мысленны те творенія на Русска та учена Литература (словесность) е : *«Древніе и нынѣшніе Словене въ политическомъ, народописномъ, историческомъ и религіозномъ ихъ отношеніи къ Россіянамъ. Историко-критическія изысканія Юрія Венелина. Томъ II. Москва, 1841 г.*

Тукъ Венелинъ уничижи много предразсудкы заради древня та Русска исторія и много семена посеѣ въ плодovitѣ тѣ почвѣ на Русска та историческа критика. Послѣдующыте трудове на учены те ще покажатъ, и уже показватъ, до каква степень е важень трудатъ на Венелина, трудатъ, препълненъ отъ любовь къмъ Славянство то и благородно то самопожертвованіе за наукѣ тѣ. Венелинъ е человекъ незабравенъ за исторія тѣ на Славяне те, особенно Славяне те, кои то до сега сѣ забравены отъ всемірнѣ тѣ